

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Qvaestio LXX. De circuncisione, quæ præcessit baptism[u]m.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QVAEST. LXIX.

*Alias, eccl. & x. confon-
marj.*

*Intelligi, uel propter
perseuerantiam ma-
culæ, aut actualis
commissionis simul cum
baptismo, uel pro-
pter ipsum impedit
iacramēti effectum.
Inter quæ tanti re-
fert, quod lola fi-
ctio (qua nihil a-
iudicetur quam
impeditio gestæ)
per pecuniam de-
lenda est, cum pec-
catis commissis post
baptismum: reliqua
autem per baptismū
ualorem recedente
fictione, delenatur.
Ad hoc enim ut-
deletur deferunt litera-
ta, dicens, Et etiam
simil exsistit
cum baptismo: ex-
cipitur autem sola
fictio, quoniam ipsa
est, qua contraria-
tur sacramentum: nec
potest fictio peccato
intelligi in proposito criminis
illud, quod fundat
fictiōnem (puta in-
credibilitatem) sed
apud malam iusce-
ptionem sacramen-
ti, que sacrificii spe-
ciei alt: hic enim
actus est proprie-
tate: quoniam isto
actu maniferas, qui
baptizans se uelle
quod non uult. Et
conferatur hoc ex
verbis Augst. di-
centis, Cam illa si-
ctio ueraci confes-
sione recesserit, que
corde in malitia uel
sacrilegio perseuer-
ante, peccatorum
ablationem non si-
nebat fieri: ex hoc
enim quod nullam
speciem peccati fi-
ctione tribuit, nisi
sacrilegum, insinua-
ret, uidetur, quod
sit illa fictio. E: hinc
sequitur, quod talis
fictio insufficiens cor-
de fieret, dicendo
te inluriam fecisse
baptismo, ponendo
illi obicem peccati
mortalis, & confi-
tendo commissa post
baptismum.*

*Bib. de la-
pris. contra
Donat. ca. 2.
at me. 10.7.*

*Alias, abol-
tionem.*

q. 66. ar. 9.

*4. 4. q. 3. ar.
v. 2. q. 1. &
d. 17. q. 3. ar.
4. 2. 2.*

*¶ Ad DECI MVM sic proceditur.
Videtur, quod fictio rece-
dente, baptismus suum effectū
non consequatur. Opus enim
mortuum, quod est sine charita-
te, non potest unquam utilifica-
ri: sed ille qui fictio accedit ad
baptismum, recipit sacramentū
sine charitate. ergo numquam
potest uiuificari hoc modo, ut
gratiam conferat. ¶ 2. Pret. Fictio vñ esse fortior q
baptismus, cum impeditat eius
effectū: sed fortius non tollit
a debiliō. ergo peccatum
fictio non potest tolli per ba-
ptismum fictio impedītum.
& sic baptismus non conse-
quetur suum effectū, qui est re-
missio omnium peccatorum.
¶ 3. Pret. Contingit quod alius
fictio accedit ad baptismum, &
post baptismum multa peccata
committat, que tamen per ba-
ptismum non tolluntur: quia
baptismus tollit peccata preteri-
ta, non futura. ergo baptismus
talis, numquam consequetur
suum effectū, qui est remissio
omnium peccatorum.*

*SED CONTRA est, q Aug. *
dicit in lib. de baptismo, tunc ua-
lere incipit ad futurū baptismus,
cum illa fictio ueraci confessio-
ne recesserit, que corde in malitiā
uel sacrilegio perseuerante,
peccatorum ablationem non
sinebat fieri. ¶ Adiuete, quoque
aliud esse dimidiā
a Deo expectare ue-
nam, & aliud esse
uariis mediis a Deo
expectare ueniam.
Primum est impium
secundum hic doce-
mur, dum baptiza-
tus, per medium pe-
nitentiā, & per
medium baptismi
simil, a Deo ex-
pectat ueniam. Co-
gimur autē ad utru-*

*rectam fidem Christi habere, & uelle
sacramentum uenerari, & uelle
se * Christo conformari, & uel-
le a peccato recedere, unde cui-
cumque peccato uult homo in-
harrere, si ad baptismum ac-
cedit, fictio accedit, quod est inde-
uote accedere: sed hoc intelligē-
dum est de peccato mortali, q
gratia contrariatur, non autem
de peccato ueniali, unde fictio
hic quodammodo includit om-
ne peccatum.*

*Vtrum fictio recedente, baptismus
suum effectū consequatur.*

*A D DECIMVM sic proceditur.
Videtur, quod fictio rece-
dente, baptismus suum effectū
non consequatur. Opus enim
mortuum, quod est sine charita-
te, non potest unquam utilifica-
ri: sed ille qui fictio accedit ad
baptismum, recipit sacramentū
sine charitate. ergo numquam
potest uiuificari hoc modo, ut
gratiam conferat. ¶ 2. Pret. Fictio vñ esse fortior q
baptismus, cum impeditat eius
effectū: sed fortius non tollit
a debiliō. ergo peccatum
fictio non potest tolli per ba-
ptismum fictio impedītum.
& sic baptismus non conse-
quetur suum effectū, qui est remissio
omnium peccatorum.*

*¶ 3. Pret. Contingit quod alius
fictio accedit ad baptismum, &
post baptismum multa peccata
committat, que tamen per ba-
ptismum non tolluntur: quia
baptismus tollit peccata preteri-
ta, non futura. ergo baptismus
talis, numquam consequetur
suum effectū, qui est remissio
omnium peccatorum.*

*RESPON. Dicendum, quod
(sicut supra dictum * est) baptis-
mus est quedam spiritualis rege-
neratio. cum autem aliquid ge-
neratur, simul cum forma reci-
pit effectū formæ, nisi sit ali-
quid impediens, quo remoto
forma rei generat perficit suū
effectū: sicut simul cum cor-
pus graue generatur, mouetur
deorum, nisi sit aliquid prohibi-
bens, quo remoto statim incipit*

XIXI ARTIC. X.

*F moueri deorsum. Et similiter
quando aliquis baptizatur, acci-
pit characterem, quasi formam,
& confequitur proprium effec-
tum, qui est gratia remittens
omnia peccata. Impeditur autē
quandoque per fictionem: unde
oportet quod remota ea per
penitentiam, baptismus statim
consequatur suum effectū.*

*¶ Ad PRIMVM ergo dicendum, q
fictio non remouetur per baptis-
mum, sed per penitentiam subsi-
quentem, qua remota, baptismus
aufert culpam, & reatum om-
nium peccatorum precedentium
baptismum, & etiam simul exi-
stentium cum baptismō. Vnde
August. * dicit in lib. de baptis-
mo: Solutur hesternus dies, &
quicquid superest, soluitur, &
ipsa hora momentumque ante
baptismum, & in baptismō: de-
inceps autem continuo reus es-
se intipit. & sic ad baptismū effec-
tum consequendum concor-
rit baptismus, & penitentia: sed
baptismus sicut causa p se agens:
penitentia sicut causa per acci-
dens, id est remouens prohibēs.*

*¶ Ad TERTIVM dicendum, q
effectus baptismi non est tollere
peccata futura, sed presentia uel
præterita. & ideo recedente fi-
ctione, peccata sequentia remit-
tuntur quidem, sed per peniten-
tiam, non per baptismum. Vnde
non remittuntur quantum ad
totum reatum, sicut peccata pre-
cedentia baptismum.*

*¶ QVAESTIO LXX.
De circumcisione, que precessit baptis-
mū, in quatuor articulos diuina.*

*D EINDE considerandum
est de preparatoriis ad
baptismum. Et primo
de preparatorio, quod
precessit baptismum, id est, de
circumcisione. Secundo, de pre-
paratoriis, qua concurrunt sim-
il cum baptismō, s. de cate-
chismo & exorcismo.
CIRCA PRIMUM queruntur qua-
tuor.
¶ Primo, Vtrum circumcisio
fuerit preparatoria, & figurati-
ua baptismi.
¶ Secundo, De institutione ip-
sius.
¶ Tertio, De ritu eius.
¶ Quartο, De effectu ipsius.*

*que simul medium
recurrere: quia cre-
dimus precedentiā
peccata remitti,
quo ad culpam, &
poenā totaliter (hoc
enim continet gra-
tia baptismalis) fi-
ctionem uero cum
poterioribus pec-
catis remitti quidē
quo ad culpam,
quo ad penam uero
non, nisi quantum
sacramento peni-
tentia remittitur.
Vnde appetat falsi-
tas, allegata super-
ius glossa, præter-
id, quod est contra
textum.*

*¶ Super Qua-
stionem septemagesimam
¶ Questionem se-
ptuaginta primam.*

*C Irca quest. 70. &
71. nihil scriben-
dum uideat nisi in
his, que dicuntur in
arti. 3. de cautilitate
exorcismorum. Non
carent siquidem leu-
pilo duo ibi dicta.
primum est circa a-
pertonem senium per exorcismos ba-
ptismales. Secun-
dum est circa un-
tione, que sit in
uertice baptizati.
quod operatur con-
seruationem gratie
baptismalis. Pri-
mum enim intelligo
non sic, quod exor-
cismus minat in-
teriorum infectionē
senium animę, quia
hoc sine gratia non
video posse fieri in
parvulis, quicquid
sit in adultis: sed
intelligo, sic quod
potestas demonis ad
exorcismum impedi-
tur, ne scilicet ob
infectoris interio-
res animę parces
præcludat illas ad
sientiendum spiri-
tualia, quae Christi
sunt, ita quod poto-
stas demonis per
exorcismos baptis-
males impeditur ne
posset extrinseca ob-
stacula sacramento,
& intrinseca sacra-
menti effectui præ-
stare.*

*¶ Secundum dictum,
cum de actiua con-
seruatione intelligi
nequeat, de passiva
opos-*

oportet intelligi, sic
q̄ vanclo illa opera-
tur quodam actuale
auxilium faciens ex
parte baptizati ad co-
terrationem gratia
succipere. Consistit
item auxilium hoc
in actu secundo, qui
in adulatu nec excita-
tur aut adiuuatur, in
parvulus autem non
nisi tempore exten-
sionis gratiae ad ope-
rationem locum ha-
bent potest.

AD PRIMVM sic proceditur. Vi-
detur quod circuncisio no-
 fuerit preparatoria & figurativa
baptismi. Ois enim figura ha-
bet aliquā similitudinem cum
suo figurato; sed circuncisio nul-
lam habet similitudinem cū ba-
ptismo. ergo uidetur, quod non
fuerit preparatoria & figurativa
baptismi.

B¶ Pr̄t. Apostolus dicit primā Cor. 10. de anti-
quis patribus loquens, quod omnes in nube & in
maris baptizati sunt: non autem dicit, quod in cir-
cuncisionē baptizati sint, ergo protectio columnē
nubis, & transitus maris rubri, magis fuerunt pre-
paratoria ad baptismum & figurativa ipsius, quām
circuncisio.

C¶ 3 Pr̄t. Supra dictum est: * quod baptismus Ioā-
nis fuit preparatorius ad baptismum Christi: si er-
go etiam circuncisio fuit preparatoria & figurati-
va baptismi Christi, uidetur q̄ baptismus Joannis
fuerit superfluus, quod est inconveniens: non er-
go circuncisio fuit preparatoria & figurativa ba-
ptismi.

CSED CONTRA est, qđ Apostolus dicit Col. 2. Circunci-
siō eius circuncisionē non manuāta, in expoliatio-
ne corporis carnis, sed circuncisionē Christi, con-
cepit ei in baptismō.

RESPON. Dicendum, q̄ baptismus dicitur sacra-
mentum fidei: in quantum, scilicet in baptismo fit
quedam fidei professio, & per baptismum aggrega-
tur homo congregationi fidelium. eadem autem
est fides nostra & antiquorum patrum, secundum
illud Apostol. 2. Cor. 4. Habentes eundem spiritum fi-
dei, credimus. Circuncisio autem erat quādam
protectio fidei, vnde dicitur Rom. 4. quod Abra-
ham accepit circuncisionē tamquam signaculum
fidei, unde & per circuncisionēm antiqui aggrega-
bantur collegio fidelium, vnde manifestum est, q̄
circuncisio fuit preparatoria ad baptismum, & pre-
figurativa ipsius, secundum quod antiquis patri-
bus omnīa in figurā futuri contingebant. (ut di-
citur primā Cor. 10.) sicut & fides eorum erat de
futuro.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ circuncisio ha-
beat similitudinem cum baptismo, quantum ad
spiritualem effectum baptismi, nam sicut per circū-
cisōem auferbatur quēdam carnalis pellicula,
ita per baptismum homo expoliatur a carnali con-
cupiscentiā.

EAD SECUNDVM dicendum, q̄ protectio columnē
nubis, & transitus maris rubri, fuerunt quēdam fig-
ure nostri baptismi, quo renascimur. ex aqua si-
gnificata per mare rubrum, & Spiritu sancto signi-
ficato per columnam nubis: non tamen per hēc
fiebat aliqua professio fidei, sicut per circuncisionē.
& ideo predicta duo * erant tantum figure, & nō
sacramenta. Circuncisio autem erat etiam sacramē-
tum preparatorium ab baptismum: minus tamen
expresse figurans baptismum, quantum ad exterio-
ra, quam predicta. & ideo Apostolus potius fecit
mentem de prædicēs, quam de circuncisionē.

AD TERTIUM dicendum, q̄ baptismus Joannis
fuit preparatorius ad baptismum Christi, quātum

Aad exercitium aëlis; sed circuncisio quantum ad
professionem fidei, quae requiritur in baptismo, si-
cūt dictum est. *

In corp. art. 3

ARTICULVS II.

Verum circuncisio fuerit preparatoria
& figurativa baptismi.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod
circuncisio fuerit inconvenienter instituta: si-
cūt enim dictum est, * in circuncisione fiebat
quēdam fidei professio: sed a peccato primi homi-
nis nullus unquam saluari potuit, nisi per fidem
passionis Christi, secundum illud 1. om. 3. Quem
propositus Deus propitiatorem per fidem in san-
guine ipsius. ergo statim post peccatum primi ho-
minis, circuncisio institui debuit, & non tempore
Abrahæ.

1.2. q. 102. ar.
tis. ad 1. Et
q. 103. art. 1.
ad 3. Et 4d.
1. art. 2. q. 4.
cor. Et q. 2.
art. 1. q. 3. p.
to.
art. preced.

T 2 Pr̄t. In circuncisione homo profitebatur ob-
seruantiam ueteris legis, sicut in baptismo profite-
batur obseruantiam nouæ legis, unde Apostolus dicit Gal-
la. 5. Testificor omni homini circumcidenti se, quo
niam debitor est universus legi facienda: sed lega-
lis obseruantia non est tradita tempore Abrahæ,
sed magis tempore Moysi. ergo inconvenienter
instituta est circuncisio tempore Abrahæ.

T 3 Pr̄t. Circuncisio fuit figurativa & preparati-
ua baptismi: sed baptismus exhibetur omnibus po-
pulis, secundum illud Matth. ult. Eūtes docete om-
nes gentes, baptizantes eos. ergo circuncisio non
debuit institui, ut obseruanda tantum ab uno po-
pulo iudeorum, sed ab omnibus populis.

T 4 Pr̄t. Carnalis circuncisio debet respondere
spirituali, sicut figura figurato: sed spiritualis cir-
cuncisio quæ sit per Christum, indifferenter conuenit
utriusque texui: quia in Christo Iesu non est masculi-
us & feminus, ut dicitur Galath. 3. ergo inconveniē-
ter est circuncisio instituta, q̄ cōpetit solis maribus.

SED CONTRA est, q̄ sicut legitur Gen. 17. cir-
cuncisio est instituta a Deo, cuius perfecta sunt opera.

RESPON. Dicendum, q̄ (sicut dictum est *) cir-
cuncisio erat preparatoria ab baptismū, inquitū
erat quādam professio fidei Christi, quam etiam
nos in baptismō profitemur. Inter antiquos autem
patres primus Abraham promissionem accepit de
Christo nāscituro, cum dictum est ei Gen. 22. In fe-
mine tuo benedic ut omnes gentes terra. Ipse
etiam primus se a societate infidelium segregauit,
secundum mandatum Dei dicentes sibi, Egredere
de terra tua, & de cognatione tua: & ideo con-
uenienter circuncisio fuit instituta in Abraham.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ immediate post
peccatum primi patētis, propter doctrinam ipsius
Adæ (qui plene instruētus fuerat de diuinis) ad-
huc fides & ratio naturalis intantum uigebat in ho-
mine, q̄ non oportebat determinari hominibus
aliqua signa fidei & salutis: sed unusquisque pro
suo libito fidem suam aliquibus * signis protes-
tabatur. sed circa tempus Abrahæ, diminuta erat fides,
plurimis ad idolatriam declinantibus: obscura-
ta etiam erat ratio naturalis per augmentum carna-
lis concupiscentiæ usque ad peccatum contra natu-
ram: & ideo conuenienter tunc, & non ante fuit
instituta circuncisio ad profitendum fidem, & ad
minuendum carnalem concupiscentiam.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ legalis obseruātia tra-
di non debuit, nisi populo iam cōgregato: quia lex
ordinatur ad bonum publicum, ut in secunda parte
dictum est. Populus autem fidelium congregandus
erat aliquo signo sensibili, quod est necessarium ad
hoc,

alias profi-
cientibus.

QVAEST. LXX. T. A

**L. 19. c. 11. in
fine, 10. 6.**

hoc, q̄ homines in quaevnque religione adunetur, sicut Aug. f̄ dicit contra Faustum: & ideo opertuit prius institui circumcisionem, quā lex dareatur. Illi autem patres, qui fuerunt ante legem, familias suas instruxerunt de diuinis, per modum paterne admonitionis. vnde & Dominus dicit de Abraham, sc̄o q̄ p̄cepturus sit filii suis, & domui sue post se, ut eusto diant uiam Domini.

G AD TERTIVM dicendum, quod baptismus in se continet perfectionem salutis, ad quam Deus omnes homines vocat, secundum illud. 1. Timoth. 2. Qui uult omnes homines saluos fieri: & ideo baptizimus omnibus populis proponitur. Circumcisio autem non continebat perfectionem salutis, sed figurabat ipsam vt fiendam per Christum, qui erat ex iudeorum populo nasciturus. & ideo illi soli populo data est circumcisio.

**E. 2. q. 8. 1. ar.
5. ad 2. & ar.
2. ad 2.**

AD QUARTVM dicendum, quod circumcisione instituta est, vt signum fidei Abrahæ, qui creditur se patrem futurum Christi libi repromissi: & ideo convenienter solis maribus competebar. Peccatum est originale, contra quod specialiter circumcisione ordinabatur, a patre trahitur, non a matre, ut in secunda parte dictum est. * sed baptismus continet uirtutē Christi, qui est universalis causa salutis omnium, & remissionis omnium peccatorum.

ARTICVLVS III.

Vtrum ritus circumcisionis fuerit conueniens.

AD TERTIVM sic proceditur. Videlur, quod ritus circumcisionis non fuerit conueniens. Circumcisio enim (ut dictum est *) fidei quādam professio est: sed fides in ui apprehensiva existit, cuius operationes maxime apparent in capite. ergo magis debuit signum circumcisionis dari in capite, quām in membro generationis.

¶ 2 Præt. Ad usum sacramentorum assumimus ea, quorum est communior uetus: sicut aquam ad ablendum, & panem ad reficiendum: sed ad incendium communius utimur cultello ferreo quā petrino. ergo circumcisione non debuit fieri cultello petrino.

¶ 3 Præt. Sicut baptismus instituitur in remedium originalis peccati, ita etiam circumcisione, sicut Beda dicit: * sed baptismus non differt usque ad octauum diem (ne pueris periculum damnationis imminentia propter originale peccatum, si nondum baptizati decedant) quandoque etiam traditur baptismus post octauum diem. ergo circumcisione non debuit determinari octauus dies, sed debebat quandoque præueniri, sicut ēt quandoque tardabatur.

SED CONTRA est, quod Rom. 4. super illud, & signum accepit circumcisionis, determinatur in gl. predictus circumcisionis ritus.

RSPON. Dicendum, q̄ (sicut dictum est f̄) circumcisione quoddam signum fidei est, institutum a Deo, cuius sapientia non est numerus: determinare autem conuenientia signa, est sapientia opus: & ideo concedendum est, quod ritus circumcisionis fuit conueniens.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod circumcisione conuenienter fiebat in membro generationis. Primo quidem: quia signum erat fidei, qua Abraham creditur Christum ex suo semine nasciturum. Secundo, quia erat in remedium peccati originalis, & per actum generationis traducitur. Tertio, quia ordinabatur ad diminutionem carnalis concupiscentiae.

ARTIC. III. ET III.

Ftiā, quā p̄cipue in membris illis uiget, propter abundantiam delectationis uenerorum.

AD SECUNDVM dicendum, quod cultellus lapideus non erat de necessitate circumcisionis: unde non inuenitur tale instrumentum p̄cepto diuī no determinatum. neque etiam communiter tali instrumento iudei utebantur ad circumcidendum, sicut neque modo utuntur. Leguntur rāmen aliquā circumcisiones famosæ, cultello lapideo facte: sicut legitur Exod. 4. q̄ tulit Sephora acutissimam petram, & circuncidit p̄ceptum filii sui. & Iosue 5. dicitur: Facti cultellos lapideos, & circuncidē secundo filios Israel, per quod figurabatur circumcisionem spiritualem esse fiendam per Christum, de quo dicitur 1. Cor. 10. Petra autē erat Christus.

AD TERTIVM dicendum, q̄ octauus dies determinabatur circumcisioni: tum propter mysterium, quia in octaua aetate (quaē erit aetas resurgentium) quasi in octauo die perficitur per Christum spiritualis circumcisione, quando auferet ab electis non solum culpm, sed etiam omnem poenitatem: tū etiam propter teneritudinem infantis ante octauū diem: unde etiam de aliis animalibus Leuit. 22. p̄cepitur, bos, ouis & capra, cum genita fuerint, septem diebus erunt sub ubere matris iuxta, die autem octauo & deinceps offerri poterint domino, erat autē octauus dies de necessitate p̄ceptū: ita sciēt, q̄ octauum diem p̄termittentes, peccabant etiā si esset sabbathum, secundum illud Ioan. 7. Circumcisionem accipit homo in sabbatho, ut non soluta lex Moysi: non tamē erat de necessitate sacra menti: quia si aliqui omittebant octauum diem, potestā poterant circumcidē: quidam etiam dicunt, q̄ propter periculum imminentis mortis, poterat octauus dies præueniri, sed hoc nec ex auctoritate scripturae, nec ex consuetudine iudeorum haberi potest. vnde melius dicendum est, sicut etiam Hug. * de Sanct. Vic. dicit, q̄ octauus dies nulla necessitate præueniebatur. vnde super illud Prou. 4. Unigenitus eram coram matre mea, dicit glo. f̄ quod alius Bersabee parvulus non computatur: quia ante octauum diem mortuus, nominatus non fuit, & per consequens nec circumcisus,

ARTICVLVS III.

Vtrum circumcisione conferebat gratiam iustificantem.

AD QUARTVM sic proceditur. Videlur, q̄ circumcisione non conferebat gratiam iustificantem: dicit enim Apostolus Gal. 2. Si ex lege est iustitia, Christus gratis mortuus est, id est sine causa: sed circumcisione erat quādam obligatio legis im plenda, secundum illud Gal. 6. Testificor omni homini circumidenti se, quoniam debitor est uniuersitate legis facienda, ergo si ex circumcisione est iustitia, Christus gratis, id est sine causa, mortuus est: sed hoc est inconueniens non ergo ex circumcisione era erat gratia iustificans a peccato.

¶ 2 Præt. Ante institutionem circumcisionis sola fides ad iustificationē sufficiebat: dicit enim Greg. in Moral. f̄ Quod apud nos ualeat aqua baptismatis, hoc egit apud ueteres pro parvulis sola fides: sed uirtus fidei non est immunita per mandatum circumcisionis. ergo sola fides parvulos iustificabat, & non circumcisione.

¶ 3 Præt. Iosue 5. legitur, q̄ populus qui natus est in deserto per quadraginta annos, incircumcisus fuit. si ergo per circumcisionem auferebatur peccatum ori-

In hom. cir-
cumcisionis
inter princ.
& med. in
hom. totius
 anni repe-
titiones.

In gl. ord. su-
per illud, Si
gnum acce-
pit circumci-
sionis.
art. p̄ced.
huius q.

Sup. q. 6. 1.
11. 4. 1. 1. 3.
4. 2. 2. 2. 3.
2. 2. art. 3. 3.
12. & Ro. 4.
1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.

lib. 4. 1. 1. 1.
ca. medi. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

originalis, uidetur quod omnes qui in deserto moriuntur sunt, tam parvuli quam adulti, fuerint damnati. & eadem obiectio est de pueris, qui moriebantur ante octauum diem circuncisionis: quia praeueniri non debet, ut dictum est.

Pret. Nihil impedit introitum regni caelestis, nisi peccatum: sed circuncisi ante passionem Christi impediebant ab introitu regni caelestis. non ergo per circuncisionem homines iustificabatur a peccato.

Sed contra istum. Peccatum originale non dimittitur sine actuali: quia impium est a Deo dimidiam sperare

in Iudeo ve[n]iam, ut Aug. * dicit: sed nusquam legitur, quod per circumcisio[n]em remitteretur actuale peccatum. Act. prec. q. 3. art. 2.

Respon. Dicendum, quod ab omnibus com-

mis erat puniuntur, quod in circuncisione peccatum

originale remittetur. Quidam tamen dixerunt,

quod non conferebatur gratia, sed solum auferreba-

tur peccatum, quod Magister ponit in prima dist. *

As. sent. & Roma. 4. in glo. † sed hoc non potest es-

sequia culpa non remittitur nisi per gratiam, secundum illud Roman. 3. Iustificati gratis per gratiam, &c.

& ideo alii dixerunt, quod per circuncisionem con-

ferebatur gratia, quantum ad effectus remissionis

culpa, sed non quantum ad effectus positivos, ne

cogeneretur dicere, quod gratia in circuncisione colla-

null sufficiebat ad implendum mandata legis, & ita

superflius fuerit aduentus Christi. sed haec etiam

positio stare non potest. primo quidem, quia per

circuncisitionem dabatur pueris facultas suo tempo-

re peruenienti ad gloriam, quae est ultimus effectus

positivus gratiae. secundo, quia priores sunt natu-

raliter secundum ordinem causae formalis effectus

positivi, quam priuatiui, licet secundum ordinem

causa materialis sit econuersio: forma enim non ex-

cludit priuationem, nisi informando subiectum. &

ideo alii dixerunt, quod in circuncisione confer-

batur gratia etiam quantum ad aliquem effectum

positivum, qui est facere dignum uita eterna, sed non

quantum ad omnes effectus: quia non sufficiebat

reprimere concupiscentiam somnis, nec ad implen-

dum mandata legis, quod etiam aliquando mihi

uolum est: sed diligenter consideranti appetit hoc

non efficerum: quia minima gratia potest resistere

re cuiilibet concupiscentia, & uitare omne peccatum

mortale, quod committitur in transgressione ma-

deriorum legis: minima enim charitas plus diligit

Deum, quam cupiditas millia auri & argenti. & ideo

dicendum est, quod in circuncisione conferbatur

gratia quantum ad omnes a gratiae effectus, aliter ta-

men quam in baptismo. Nam in baptismo conser-

tur gratia ex uirtute ipsius baptismi, quam habet

in quantum est instrumentum passionis Christi iam

perfecta. * In circuncisione autem conferbatur

gratia, non ex uirtute circuncisitionis, sed ex uirtu-

te fidei passionis Christi, cuius signum erat circun-

cisio[n]e scilicet, quod homo qui accipiebat circun-

cisio[n]em, profitebatur se suscipere tales fidem: uel

adultus pro se, uel alius pro paruulis. unde & Apo-

stolus dicit Roma. 4. quod Abraham accepit signu[m]

circuncisitionis, signaculum iustitiae fidei, quia scili-

cet, iustitia erat ex fide significata, non ex circunci-

sione significante. & quia baptisma operatur in-

strumentaliter in uirtute passio[n]is Christi, non au-

tem circuncisio[n]: ideo baptisma imprimit char-

acterem incorporantem hominem Christo, & co-

piosiorem gratiam confert quam circuncisio[n]: ma-

ior enim est effectus rei iam presentis, quam spei.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ratio illa pro-

cederet, si ex circuncisione esset iustitia aliter, quam

per fidem passionis Christi.

AD SECUNDVM dicendum, quod sicut ante insti-

tutionem circuncisitionis, sola fides Christi futuri

iustificabat tam pueros, quam aduultos, ita eti[am] &

circuncisio[n]e data: sed antea non requirebatur ali-

quod signum protestationis huius fidei: quia non

aduulti homines fideles, seorsum ab infidelibus co-

operant aduari ad cultum unius Dei: probabile ta-

men est, quod parentes fideles pro paruulis natis,

& maxime in periculo existentibus, aliquas preces

Deo funderet, uel aliquam benedictionem eis adhi-

beret, (quod erat quoddam signaculum fidei) sicut

aduulti pro scipis preces, & sacrificia offerabant.

AD TERTIVM dicendum, quod populus in de-

serto prætermittens mandatum circuncisitionis, ex-

culsabatur: tum, quia nesciebant quando casta mo-

tuenda erant: tum, quia (ut Damasc. * dicit) non ne-

cesse erat eos aliquod signum distinctionis habere,

cum seorsum ab aliis populis habitabant. & tamen,

ut Aug. † dicit, inobedientiam incurrebant, qui ex

contemptu prætermittebant. Videtur tamen, quod ex

nulli circuncisi mortui fuerint in deserto: quia,

ut in psalm. 104. dicitur, non erat in tribubus eorum

infirmus: sed illi soli uidentur mortui in deserto,

qui fuerint in Aegypto circucisi: si tamen aliqui in-

circuncisi mortui sunt, eadem ratio est de his, & de

his, qui moriebantur ante circuncisitionis institu-

tionem: quod etiam intelligendum est de pueris, qui

oriebantur ante octauum diem tempore legis.

AD QUARTVM dicendum, quod in circuncisio-

ne auferrebat originale peccatum ex parte perso-

nae: remanebat tamen in impedimentum intrandi in

regnum celorum ex parte totius naturae: quod sicut

sublatum per passionem Christi. & ideo etiam ba-

ptismus ante passionem Christi non introducbat

in regnum, sed & circucisio[n] si haberet locum post

passionem Christi, introduceret in regnum.

AD QUINTVM dicendum, quod aduulti quando

circuncidebantur, consequebantur remissionem,

non solum originalis peccati, sed etiam actualium

peccatorum: non tamen ita quod liberarentur ab

omni reatu peccatorum, sicut fit in baptismo, in quo con-

fertur copiosior gratia.

QVAESTIO LXXI.

De preparatorijs, que simul concurrunt, cum baptismo, in

quatuor articulos divisâ.

DEINDE considerandum est de prepa-

ratorijs, que simul concurrunt cum ba-

ptismo.

Et CIRCA hoc queruntur quatuor.

Primò, Vtrum cathechismus debeat præcedere

baptismum.

Secondò, Vtrum baptismum debeat præcedere

exorcismus.

Tertiò, Vtrum ea que aguntur in cathechismo &

exorcismo, aliquid efficiant uel solum significant.

Quartò, Vtrum baptizandi debeat cathechiza-

ri, uel exorcizari per sacerdotes.

Tertia S. Thomæ. FF ARTI-

D. 344.

Dama. lib. 4.
cap. 26. circa
prin.
In li. q. sup.
lo fue, c. 6.
a medio, te-
mo 4.